

Sygn. akt III RC 375/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Gładysz

Protokolant: Patrycja Sirek

po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 2019 r. w Tarnowskich Górach

na rozprawie sprawy prowadzonej

z powództwa małoletnich: W. P. (1) i W. P. (2) zastępowani przez przedstawicielkę ustawową A. P.

przeciwko K. P.

o podwyższenie alimentów

1) zasądza od pozwanego K. P. (P.) tytułem alimentów na rzecz małoletnich powodów: W. P. (1) (P.) kwotę 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie oraz W. P. (2) (P.) kwotę 650 (sześćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, łącznie alimenty w kwocie 1.400 (jeden tysiąc czterysta) złotych miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 2 kwietnia 2019 roku, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej A. P. (P.), w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2014 roku w sprawie sygn. XII RC 784/13;

2) w pozostałej części oddala powództwo;

3) nakazuje pobrać od pozwanego K. P. (P.) na rzecz Skarbu Państwa 300 (trzysta) złotych tytułem kosztów sądowych, odpowiadając od obciążania strony powodowej kosztami od oddalonego powództwa;

4) koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie znosi;

5) wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 375/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 sierpnia 2018 roku A. P. działając imieniem małoletnich powodów W. P. (1) i W. P. (2) wniosła przeciwko K. P. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2014 roku, sygn. akt XII RC 784/13 z kwoty 400 zł do kwoty 900 zł miesięcznie na rzecz małoletniego W. P. (2) oraz z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 1.000 zł miesięcznie na rzecz małoletniego W. P. (1), płatnych od dnia wniesienia pozwu, do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu, ponadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów wskazała, że od czasu ostatniego wyrokowania w sprawie wysokości alimentów minęło ponad 4 lata, sytuacja osobista i materialna powodów uległa

diametralnej zmianie. Wzrosły zarówno usprawiedliwione potrzeby małoletnich jak i dochody pozwanego. Małoletni W. P. (1) jest uczniem I klasy szkoły podstawowej, zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb kosztuje ok. 2.000 zł miesięcznie. Małoletni W. P. (2) ma 5 lat, uczęszcza do przedszkola, na zaspokojenie jego usprawiedliwionych potrzeb niezbędne jest ok. 1.800 zł. Przedstawicielka ustawowa małoletnich podała, iż pracuje, zarabia 2.100 zł netto miesięcznie, otrzymuje jeszcze świadczenie wychowawcze 500+. Wynagrodzenie za pracę stanowi jej jedyne źródło utrzymania. Wskazała, iż pozwany w ogóle nie interesuje się synami, ostatni raz odwiedził ich w październiku 2017r., nie zabiera nigdzie synów, nie kupuje im prezentów.

Pozwany w odpowiedzi na pozew z dnia 17 stycznia 2019r. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, iż przedstawicielka ustawowa w żaden sposób nie wykazała, aby po jej stronie nastąpiła jakakolwiek zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie alimentów, natomiast koszty utrzymania małoletnich podane przez matkę są zawyżone. Zaznaczył, iż przedstawicielka ustawowa utrudnia mu kontakty z synami tym samym lekceważąc jego rolę jako ojca. Pozwany podał, iż pracuje w Areszcie Śledczym w B., zarabia 2.958,28 zł, spłaca kredyt hipoteczny, do spłaty pozostało mu jeszcze 142.891,82 zł.

Na posiedzeniu w dniu 18 stycznia 2019r. pełnomocnicy stron oświadczyli, iż widzą możliwość ugodowego rozstrzygnięcia sprawy, jednocześnie wnosząc o zakreślenie terminu w celu uzgodnienia warunków ugody.

Na posiedzeniu w dniu 2 kwietnia 2019r. pełnomocnicy stron oświadczyli, że strony nie doszły do porozumienia. Pełnomocnik strony powodowej wnosil jak dotychczas, pełnomocnik pozwanego oświadczył, iż dostrzega możliwość podwyższenia alimentów po 100 zł na rzecz każdego z małoletnich.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2014 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie sygn. akt XII RC 784/13 rozwiązał przez rozwód małżeństwo pozwanego i przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi Sąd powierzył matce dzieci, pozostawiając ojcu prawo współdecydowania o istotnych sprawach dzieci w szczególności o wyborze szkoły, kierunku kształcenia, sposobie leczenia na wypadek choroby i sposobie spędzania wolnego czasu. Na obie strony został nałożony obowiązek ponoszenia kosztów utrzymania małoletnich, z tym że pozwanego zobowiązał do łożenia na rzecz małoletniego W. P. (1) alimentów po 500 zł miesięcznie, a na rzecz małoletniego W. P. (2) alimentów po 400 zł miesięcznie, łącznie 900 zł miesięcznie płatne do rąk powódki do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od prawomocności wyroku.

Małoletni powodowie W. P. (1) i W. P. (2) pochodzą z byłego związku małżeńskiego przedstawicielki ustawowej i pozwanego.

W czasie wydania wyroku ustalającego wysokość alimentów małoletni W. P. (1) miał 2,5 roku, a małoletni W. P. (2) liczył 8 miesięcy.

W dacie rozvodu małoletni zamieszkiwali wraz z matką w mieszkaniu dziadków macierzystych wraz z dziadkami, gdyż rodzice małoletnich nie prowadzili już wtedy wspólnego gospodarstwa domowego.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów A. P. w dacie ustalenia alimentów miała 27 lat, posiada wykształcenie średnie, mieszkała wraz z synami u swoich rodziców w trzypokojowym, mieszkaniu, dokładała się do kosztów utrzymania mieszkania. W chwili rozvodu pozostawała w stosunku pracy, ale nie pracowała, przebywała na zasiłku macierzyńskim, otrzymywała 2.200 zł netto miesięcznie.

W dacie wyroku rozwodowego pozwany K. P. miał 30 lat, wykształcenie średnie, zawód technik elektroenergetyk, pracował był zatrudniony w Areszcie Śledczym w B. na stanowisku funkcjonariusza służby więziennej, zarabiał 3.071,90 zł netto miesięcznie, mieszkał w mieszkaniu będącym własnością jego i przedstawicielki ustawowej.

Obecnie przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów ma 32 lata, posiada wyższe wykształcenie, zawód pracownik administracyjny, mieszka tam gdzie poprzednio, tj. wraz z małoletnimi synami i swoimi rodzicami w ich mieszkaniu, dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania kwotą 800 zł miesięcznie. Oprócz kosztów utrzymania mieszkania ponosi następujące wydatki: bilet miesięczny na dojazdy do pracy – 140 zł, wyprawka szkolna dla syna W. 600-700 zł, wyprawka szkolna dla syna W. 500 zł, kiedy dzieci chorują na leki wydaje ok. 100 zł, dodatkowo kupuje witaminy dla synów w kwocie 50 zł. Przedstawicielka ustawowa nie posiada żadnych oszczędności, nie jest właścicielką jakiegokolwiek nieruchomości. Niedawno otrzymała mieszkanie komunalne z Urzędu Miasta, jeszcze w nim nie zamieszkuje, ponieważ mieszkanie znajduje się w stanie do generalnego remontu. Koszt remontu pokoju chłopców oceniła na kwotę 7.000 zł.

Małoletni W. P. (1) ma w chwili orzekania niespełna 8 lat, jest uczniem I klasy szkoły podstawowej, nie choruje przewlekłe, uczęszcza na zajęcia dodatkowe z piłki ręcznej koszt – 60 zł oraz na judo koszt – 40 zł. Małoletni szybko rośnie, wymaga wymiany garderoby, w kwietniu 2019r. przedstawicielka ustawowa na samą odzież dla syna wydała 400-500 zł.

Małoletni W. P. (2) ma prawie 6 lat, uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi ok. 100 zł, często zapada na infekcje, wymaga zakupu leków koszt 100 zł, korzysta z poradni pulmonologicznej.

Ubiegłoroczne wakacje małoletni spędzili wraz z matką i dziadkami macierzystymi w W., koszty pobytu małoletnich na wakacjach pokryli dziadkowie macierzyści, przedstawicielka ustawowa ze swoich środków pokryła koszty swojego pobytu.

W chwili orzekania pozwany ma 35 lat, zawód funkcjonariusz służby więziennej, pracuje w Areszcie Śledczym w B., zarabia 2.928,48 zł netto miesięcznie. Mieszka w tym samym mieszkaniu co poprzednio wraz z konkubina oraz 4-letnią córką z nowego związku. Partnerka pozwanego pracuje jako funkcjonariusz służby więziennej, zarabia ok. 3.000 zł miesięcznie.

Pozwany ponosi następujące koszty utrzymania: czynsz – 650 zł, prąd – 120 zł, gaz – 100 zł, wyżywienie ok. 1.700 zł, leki dla córki – 250 zł, telefon komórkowy, internet – 120 zł, artykuły higieniczne – 300 zł, odzież i obuwie – 500 zł, paliwo – 400 zł, e-papierosy 40 zł, opłata za przedszkole córki – 120-150 zł. Spłaca kredyt hipoteczny, miesięczna rata kredytu wynosi ok. 573 zł, kredyt został zaciągnięty na 30 lat.

Nie posiada żadnych oszczędności, jest właściciel samochodu marki M. (...), rocznik 2010r., koszt utrzymania samochodu wynosi 400 zł miesięcznie. Raz w roku wyjeżdża na wakacje nad Morze B.. W niedzielę całą rodziną stołują się u jego matki, nadto matka pozwanego wspomaga go finansowo kiedy ja o to prosi.

Pozwany leczy się na nadciśnienie tętnicze oraz tachykardię, na leki wydaje ok. 300 zł. Pali e-papierosy koszt 10 zł.

Ostatni raz spotkał się z dziećmi w październiku 2017r. Ostatni raz dzwonił do dzieci w (...) Synowie ostatnie prezenty od ojca otrzymali w 2017r. Poza alimentami nie przekazuje żadnych środków finansowych na utrzymanie małoletnich, nie daruje im prezentów.

Poza mieszkaniem, w którym mieszka, nie posiada innych nieruchomości.

W latach 2014-2016r. przy rozliczaniu deklaracji podatkowej korzystał z ulgi na dzieci, od 2017r. nie pobiera ulgi na dzieci. W miejscu pracy pobiera tzw. „wczasy pod gruszą” na synów w wysokości 600 zł rocznie, pieniędzy tych nie przekazuje małoletnim ani przedstawicielce ustawowej, nie zabiera synów na wakacje, nie chodzi z nimi do kina czy na basen.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: akta Sądu Okręgowego w Gliwicach XII RC 784/13, odpisy zupełne aktów urodzenia małoletnich k. 7, 8, potwierdzenia transakcji k. 11, 36, 39-43, 49-77, 95-96, zestawienia wydatków k. 12-35, faktury VAT oraz rachunki k. 37, 44-48, 97, 128, porozumienie z dnia 19 listopada 2018 roku k. 129-132, zaświadczenie o wynagrodzeniu k. 142, zawiadomienie o wysokości rat k. 144, rachunki za media k. 38, 145-146, korespondencja k. 152-161, 163-165, umowa o podział majątku wspólnego k. 166-169, zeznania świadka M. S. k. 180verte-181, zeznania świadka E. P. k. 181-181verte, informacja Naczelnika Urzędu Skarbowego w P. k. 174, zeznania przedstawicielki ustawowej A. P. k. 181verte-182, zeznania pozwanego K. P. k. 182-182verte.

Wskazany materiał dowodowy Sąd uznał za wiarygodny i przekonujący. Nie sposób odmówić mu logiki i spójności. Zgromadzone w sprawie dowody dały Sądowi możliwość poczynienia ustaleń odpowiadających, zdaniem Sądu, rzeczywistemu stanowi sprawy.

Strony nie kwestionowały wiarygodności przedstawionych dokumentów wobec czego Sąd uznał je za pełnowartościowe dowody. Sąd nie dopatrył się również okoliczności podważających wiarygodność przesłuchania zarówno świadków jak i przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów oraz pozwanego, dlatego w całości uznał je za oparte na prawdzie. Twierdzenia zawarte w zeznaniach stron znalazły potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i wzajemnie ze sobą korespondują.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było w przeważającej mierze zasadne i jako takie podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 138 k.r.o., który jest podstawą prawną powództwa, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zakres tej zmiany, stosownie do treści art. 135 k.r.o., zależy zarówno od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, jak i od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. oznacza istotną zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, a zatem zmianę ilościowo lub jakościowo znaczną.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego należy rozumieć jako całokształt warunków bytowych i wychowawczych stosownych do wieku, stopnia rozwoju, uzdolnień, etapu edukacji i innych okoliczności konkretnej sprawy. Poziom zaspokajania tych potrzeb zależy od stopy życiowej zobowiązanych do alimentacji, jaką zapewniają im, albo mogą zapewniać ich możliwości zarobkowe należycie wykorzystywane. Granicą wysokości alimentów w każdym wypadku są możliwości zarobkowe zobowiązanego, chociażby nawet w tych granicach nie wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego mogły być zaspokojone. Stosownie do zasady równej stopy życiowej uprawnionego i zobowiązanego, uprawniony ma prawo do zbliżonego z zobowiązanym poziomu zaspokajania swoich usprawiedliwionych potrzeb.

W sprawie niniejszej wysokość alimentów została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2014 roku, sygn. akt XII RC 784/13, z kolei powództwo o podwyższenie alimentów zostało złożone w sierpniu 2018 roku wobec czego, należało w postępowaniu – kierując się dyspozycją przepisu art. 138 k.r.o. – dokonać oceny, jakiego rodzaju zmiany zaszły w przedstawionym okresie w sytuacji małoletnich.

Niewątpliwym jest, iż w ciągu ponad pięciu lat od daty ustalenia wysokości alimentów wzrosły potrzeby dorastających powodów, ich sytuacja osobista i materialna uległa diametralnej zmianie. Jest przy tym oczywiste, że ciężar związany z utrzymaniem dzieci ciąży nie tylko na ich matce, ale także na pozwanym jako ojcu. Tymczasem zostało wykazane w sprawie, że w zasadzie to matka ponosi trud utrzymania i wychowania dzieci, a zasądzone przeszło pięć lat temu alimenty od pozwanego nie wystarczają na zaspokojenie wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich, którzy wykazują coraz większe potrzeby. Małoletni mieszkają wraz z matką w mieszkaniu dziadków macierzystych, przedstawicielka ustawowa opiekuje się nimi i stara się o ich jak najlepsze wychowanie.

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd miał na uwadze fakt, iż usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów rzeczywiście wzrosły nie tylko z uwagi na upływ czasu oraz wzrost cen za towary i usługi, ale zwłaszcza wobec

aktualnych potrzeb małoletnich. Małoletni W. P. (1) nie jest już przedszkolakiem, ma prawie 8 lat, jest uczniem I klasy szkoły podstawowej, natomiast małoletni W. P. (2), którzy poprzednio był niemowlęciem, ma prawie 6 lat i uczęszcza do przedszkola. Małoletni powodowie nie są już małymi dziećmi, dorastają, zatem generują oni obecnie wyższe niż pięć lat temu zarówno koszty wyżywienia, środków czystości, artykułów higienicznych i kosmetycznych jak i wymagają większych wydatków na odzież i obuwie, artykuły szkolne i zabawki. Należy podkreślić, że małoletni W. P. (1) uczęszcza na zajęcia dodatkowe z piłki ręcznej (koszt 60 zł) oraz na judo (koszt 40 zł), a we wrześniu 2018r. rozpoczął naukę w szkole podstawowej co wiązało się z wystąpieniem wydatków, które wcześniej nie występowały jak np. wyprawka szkolna (koszt 600-700zł). Natomiast małoletni W. P. (2) uprzednio był niemowlakiem podczas gdy obecnie uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi ok. 100 zł, ponadto często zapada na infekcje, wymaga zakupu leków (koszt 100 zł). Sąd zwrócił również uwagę, iż przedstawicielki ustawowej nie stać na wyjścia z synami do kina czy aqua parku, a ostatnie wakacje małoletni spędzili na koszt dziadków macierzystych, gdyż pozwany poza alimentami nie przekazuje żadnych innych świadczeń na rzecz małoletnich, nawet nie kupuje im prezentów z okazji urodzin czy świąt.

Matka małoletnich czyni wszelkie starania, aby zapewnić synom odpowiedni poziom ich życia oraz jak najlepsze warunki edukacji i rozwoju, jednakże jej sytuacja finansowa nie pozwala na zaspokojenie nawet wszystkich potrzeb, gdyż źródło jej utrzymania stanowi jednie wynagrodzenie za pracę w wysokości 2.100 zł netto miesięcznie, z którego musi pokryć nie tylko koszty utrzymania mieszkania wynoszące ok. 800 zł, ale także koszty wyżywienia rodziny, edukacji synów oraz ich leczenie i zajęć dodatkowych syna W.. Matka małoletnich cały czas poszukuje lepiej płatnej pracy, na razie bez rezultatów.

Natomiast w odniesieniu do pozwanego należy wskazać, iż od poprzedniego wydania wyroku w sprawie alimentów zarówno jego sytuacja życiowa jak i finansowa uległy zmianie. Poprzednio pozwany zarabiał podobnie jak obecnie i miał na utrzymaniu małoletnich powodów, jednakże mieszkał sam i samodzielnie ponosił wszystkie koszty utrzymania mieszkania, podczas gdy obecnie ma na utrzymaniu jeszcze czteroletnią córeczkę, ale mieszka wraz z partnerką, która pracuje i osiąga wynagrodzenie w wysokości podobnej do wynagrodzenia pozwanego, a zatem koszty utrzymania mieszkania oraz małoletniej córki dzielą teraz po połowie. Pozwany wprawdzie spona kredyt na mieszkania, ale spona go już wcześniej. Ojciec małoletnich zeznał, że ponosi koszty leczenia na nadciśnienie tętnicze oraz tachykardię w wysokości ok. 300 zł miesięcznie, jednakże nie przedstawił Sądowi żadnych dowodów, które uprawdopodobniały ponoszone przez niego wydatki na leczenie.

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd przeanalizował zarówno sytuację materialną przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, jak i zwiększenie się potrzeb małoletnich oraz wpływy i wydatki po stronie pozwanego. Podkreślić należy, iż z całą pewnością wzrosły uzasadnione potrzeby małoletnich powodów, jednakże Sąd zwrócił uwagę, iż w odniesieniu do potrzeb małoletnich nie nastąpiło to w tak znacznej wysokości jak przedstawicielka ustawowa wnosila w pozwie. Dlatego właśnie Sąd uznał, iż poza wskazanymi powyżej okolicznościami, nie zaszły w sytuacji małoletnich powodów zmiany, które uzasadniałyby podwyższenie alimentów do żądanych przez stronę powodową kwot.

Mając na uwadze przedstawione wyżej argumenty Sąd stanął zatem na stanowisku, że powództwo małoletnich może zostać uwzględnione jedynie częściowo. Powyżej zasądzonych kwot Sąd uznał powództwo za wygórowane, wobec tego w pozostałej części powództwo zostało oddalone.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanego K. P. tytułem alimentów na rzecz małoletnich powodów: W. P. (1) kwotę 750 złotych miesięcznie oraz W. P. (2) kwotę 650 złotych miesięcznie, łącznie alimenty w kwocie 1.400 złotych miesięcznie, płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 2 kwietnia 2019 roku, płatne do rąk przedstawicielki ustawowej A. P. w miejsce alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 21 stycznia 2014 roku w sprawie sygn. XII RC 784/13, a w pozostałej części oddalił powództwo.

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. nakazując pobrać od pozwanego K. P. na rzecz Skarbu Państwa 300 złotych tytułem kosztów sądowych, odstępując na mocy art. 102 k.p.c. od obciążania strony powodowej kosztami od oddalonego powództwa.

Na mocy art. 100 k.p.c. koszty zastępstwa procesowego między stronami wzajemnie zniesiono.

Wyrokowi w pkt 1 Sąd nadano rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c., o czym orzeczono w pkt 5 sentencji wyroku.

.....

/SSR Magdalena Gładysz/

ZARZĄDZENIE

1. odnotować sporządzenie uzasadnienia orzeczenia;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć:
 - pełnomocnikowi pozwanego;
 - pełnomocnikowi strony powodowej;
3. kal. 14 dni lub z wpł.

T., dnia 7 maja 2019r. SSR Magdalena Gładysz